

Vi tilbyder, at vi vil lade det forblive ved den gældende Ordning i 2 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden. Paa den Maade gives der de interesserede Parter en passende, i alle Tilfælde en rimelig, Tidsfrist til en Afvikling af dette Forhold, og jeg tror, at det efter alt, hvad der nu er sagt og skrevet om dette Spørgsmaal, vil være umuligt at opretholde den Ordning, som nu bestaar. Den ærede Ordfører for Venstre søgte at skubbe Ansvar for, at de nuværende Tjenestemænd i Udenrigsministeriet er Indehavere af disse meget vel lønnede Bierhverv, over paa den tidligere radikale Regering og Finansudvalget. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører behøvede at foretage denne Offensiv, for der er ingen, der anklager de Mænd, der sidder i Udenrigsministeriet, fordi de sidder med disse Biindtægter. Vi erkender, at de vedkommende Tjenestemænd har faaet disse Bierhverv i Overensstemmelse med, hvad der er gældende Lov, og der er i saa Henseende ikke noget at sige dem paa. Men hvad den ærede Ordfører ganske glemmer i denne Forbindelse, er, at man nu er i Færd med at omordne hele Udenrigsministeriet og vedtage en helt ny Lønningslov for dette, en Lønningslov, der kræver Millioner Kroners forøget Udgift af Staten, og en Lønningslov, som forøger de udenrigsministerielle Embedsmænds Indtægter. Samtidig dermed kan man dog ikke blive staaende derved, at hele det gamle Forhold skal have Lov til at fortsættes uforandret.

Jeg skal ikke karakterisere det Forhold, at Udenrigsministeriets Tjenestemænd sidder i Repræsentationen for Banker, for Store nordiske Telegrafelskab, for Dampskibsselskaber o. s. v., saa stærkt, som det er karakteriseret af de konservative Repræsentanter i Udvalget. De udtaler en meget skarp Fordømmelse af dette Forhold og siger, at der er stor Fare ved, at udenrigsministerielle Tjenestemænd sidder netop i saadanne Stillinger. Jeg tror ligesom Venstres Ordfører, at vore Embedsmænd er fuldstændig hæderlige Mænd, og at de ikke i nogen Henseende har forbrudt sig. Der er heller ikke rogen, der har rettet nogen Anklage imod dem i saa Henseende. Men det er een Side af Sagen. En helt anden Side af Sagen er, at vi nu giver disse Folk en forhøjet Løn. Saa maa Rigsdagen ogsaa kunne kræve, at de kun staaer til Statens Tjeneste.

Det er sagt mange Gange i Udvalget og vil maaske blive sagt her igen af den ærede Ordfører for Venstre, at vi ikke kan faa dygtige Folk til de Gager, der tilbydes her. Men hvad er det, der efter dette Lovforslag tilbydes? Vi tilbyder Gager op til 27 174 Kr., hvortil Direktøren i Udenrigsministeriets Gage vil stige; for Afdelingschefernes Vedkommende bliver Gagen 20 674, for Kontorcheferne 15 614. Det er muligt, at man har Ret i, at man ikke kan faa dygtige Folk til saadanne Gager, naar man vil lægge Krigsaarene til Grund; for i de Aar var det saare let at tjene Penge i det private Liv. Men jeg er ikke saa sikker paa, at det i de kommende Aar vil være saa let at tjene store Formuer, som det har været hidtil. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar der er gaaet et Aar eller to, vil mangfoldige dygtige Mænd være glade ved at kunne rykke ind til de Lønninger, der her bydes Udenrigsministeriets Tjenestemænd. Det vilde ogsaa være uheldigt, om det ikke var saaledes. For Livets Fornøjelse bestaar ikke bare i at have to Biler og at kunne forsyne sin elskede eller sin Kone med saa og saa mange herlige Silkekjoler og slaa Halsen af saa og saa mange Flasker Champagne. Der er ogsaa andre Glæder, heldigvis, af bedre Art, der gaar ud paa, at man skal tjene det Samfund, man lever i, og man kan føle sig tilfredsstillt ved at udføre et godt Arbejde her i Verden. Jeg tror, at der, naar et Aar eller to er gaaet, er mange unge, dygtige Mænd, der vil være glade ved at kunne rykke ind i de her foreslaaede Pladser for Udenrigsministeriets Tjenestemænd.

Jeg maa derfor paa det mest indtrængende anbefale mine Meningsfæller at stemme for Underændringsforslaget under Nr. 22. Venstre har under Nr. 23 stillet et Underændringsforslag gaaende ud paa, at Regeringen senere efter Indstilling fra Lønningsraadet skal forelægge et Forslag til almindelig Revision af Tjenestemandslovens § 44. Dette Forslag er i og for sig ikke særlig paakrævet, for denne § 44 er i og for sig udmærket, som den er, forsaavidt som Regeringen med haard Haand vilde haandhæve dens Bestemmelser, men det vil Regeringen altsaa ikke; man har maaske tvunget af de særlige Forhold under Krigstiden, hvor mangfoldige dygtige Tjeneste-